TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2008. gada 28. februārī [*]

Lieta C-263/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Corte Suprema di Cassazione* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 30. martā un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 16. jūnijā, tiesvedībā

Carboni e derivati Srl

pret

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents),

[*] Tiesvedības valoda – itāļu.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Itālijas valdības vārdā – I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz G. Albencio [*G. Albenzio*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā – E. Rigīni [*E. Righini*] un Ž. Otjo [*J. Hottiaux*], pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2007. gada 11. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 1. pantu Komisijas 1994. gada 12. janvāra Lēmumā Nr. 67/94/EOTK, ar ko tiek noteikts pagaidu antidempinga maksājums Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importam Kopienā (OV L 12, 5. lpp.), lasot to kopā ar 29.–31. pantu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp., turpmāk tekstā – "Kopienas Muitas kodekss").

2 Šis lūgums tika iesniegts prāvas *Carboni e derivati Srl* (turpmāk tekstā – "*Carboni*") pret *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikas un finanšu ministrija, turpmāk tekstā – "Ministrija") un *Riunione Adriatica di Sicurtà SpA* (turpmāk tekstā – "*RAS*") ietvaros saistībā ar muitas vērtības noteikšanu Eiropas Kopienā importētai Krievijas izcelsmes čuguna hematīta kravai, lai piemērotu Lēmumā Nr. 67/94 paredzēto mainīgo antidempinga maksājumu.

Atbilstošās tiesību normas

Pamata un īpašais antidempinga tiesiskais regulējums

3 Komisijas 1988. gada 29. jūlija Lēmuma Nr. 2424/88/EOTK par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dalībvalstis (OV L 209, 18. lpp., turpmāk tekstā – "pamatlēmums"), 1., 2. un 13. pantā ir noteikts:

"*Pirmais pants*

Piemērošanas joma

Šis lēmums paredz noteikumus aizsardzībai pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dalībvalstis.

2. pants

Dempings

A. PRINCIPS

1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada kaitējumu.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienu par cenu, kas ir zemāka par līdzīgas preces parasto vērtību.

[..]

13. pants

Vispārīgi noteikumi par maksājumiem

[..]

2. Veicot šādus pasākumus, it īpaši ir jānorāda konkrēta piemērotā maksājuma summa un veids, attiecīgā prece, izcelsmes vai eksportētāju valsts, piegādātāja vārds (nosaukums), ja tas ir iespējams, un pasākumu pamatojums.

3. Šādu pagaidu vai galīgi noteiktu maksājumu summa nevar pārsniegt dempinga starpību vai subsīdiju summu; tai ir jābūt mazākai, ja šāds mazāks maksājums pienācīgi atlīdzina nodarīto kaitējumu.

[..]" [Neoficiāls tulkojums]

4 1994. gada 12. janvārī Eiropas Kopienu Komisija, pamatojoties uz pamatlēmuma 11. pantu, pieņēma Lēmumu Nr. 67/94, kurā cita starpā bija paredzēta iespēja piemērot pagaidu antidempinga maksājumus. Lēmuma Nr. 67/94 sešdesmit ceturtais, sešdesmit piektais, sešdesmit sestais un sešdesmit septītais apsvērums ir formulēti šādi:

"(64) Tika izdarīti aprēķini, lai noteiktu cenu līmeni, kādā attiecīgais imports pārtrauc nodarīt materiālus zaudējumus Kopienas rūpniecībai. [..]

(65) Komisija uzskata, ka veiktajiem pasākumiem ir jāatjauno godīga konkurence pārstrādes čuguna hematīta tirgū un arī jāļauj eksportētājām valstīm saņemt lielākus ienākumus no veiktā attiecīgā produkta eksporta.

(66) Komisija uzskata, ka šajā konkrētajā gadījumā minimālās cenas noteikšana ir vispiemērotākais pasākums, lai sasniegtu šos mērķus.

(67) Komisija ir konstatējusi, ka, tā kā minimālā importa cena, kas tika atzīta par nepieciešamu, lai novērstu dempinga radītu kaitējumu, visos gadījumos ir zemāka par attiecīgajām sabiedrībām noteikto parasto vērtību, Lēmuma Nr. 2424/88/EOTK 13. panta 3. punktā paredzētais pagaidu antidempinga maksājums nepārsniedz dempinga starpību." [Neoficiāls tulkojums]

5 Lēmuma Nr. 67/94 1. pantā ir noteikts:

"1. Ar šo tiek piemērots pagaidu antidempinga maksājums Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta, kas atbilst KN kodam 7201 10 19, importam.

2. Maksājuma apmērs ir starpība starp cenu ECU 149 par vienu tonnu (*CIF* cena pirms nodokļa nomaksas) un deklarēto muitas vērtību visos gadījumos, kuros deklarētā muitas vērtība ir zemāka par minimālo ievešanas cenu.

3. Piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

[..]"

6 Lēmumā Nr. 67/94 paredzētais pagaidu antidempinga maksājums tika apstiprināts ar Komisijas 1994. gada 15. jūlija Lēmumu Nr. 1751/94/EOTK, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu par Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importu Kopienā (OV L 182, 37. lpp.). Šī lēmuma 1. panta 2. punktā ir noteikts:

"[Minētā] maksājuma apmērs ir starpība starp cenu ECU 149 par vienu tonnu un pieņemto muitas vērtību (ar brīvu piegādi līdz EK robežām) visos gadījumos, kuros šī vērtība ir zemāka par iepriekš minēto cenu."

Kopienas Muitas kodekss un tā piemērošanas noteikumi

7 Kopienas Muitas kodeksa 28.–31. pantā ir noteikts:

"*28. pants*

Šās nodaļas noteikumi nosaka muitas vērtību Eiropas Kopienu muitas tarifa un ārpustarifa pasākumu piemērošanai, ko paredz Kopienas noteikumi īpašās preču tirdzniecības jomās.

29. pants

1. Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar 32. un 33. pantu, ar nosacījumu, ka:

[..]

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti vai – ja pircējs un pārdevējs ir saistīti – darījuma vērtība ir pieņemama muitas vajadzībām saskaņā ar 2. punktu.

2. a) Nosakot, vai darījuma vērtība ir pieņemama 1. punkta nozīmē, pircēja un pārdevēja savstarpējā saistība pati par sevi nav pietiekams pamats uzskatīt darījuma vērtību par nepieņemamu. Vajadzības gadījumā ir jāpārbauda pārdošanas apstākļi un darījuma vērtība ir jāpieņem, ja savstarpējā saistība nav ietekmējusi cenu. Ja deklarētāja sniegtās informācijas vai cita iemesla dēļ muitas dienestiem ir pamats uzskatīt, ka savstarpējā saistība ir ietekmējusi cenu, tie dara zināmu deklarētājam pamatojumu un nodrošina tam pienācīgas iespējas sniegt paskaidrojumu. Pēc deklarētāja pieprasījuma, pamatojumu paziņo rakstveidā.

[..]

30. pants

1. Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. pantu, tā ir jānosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu [..]

2. Muitas vērtība, ko nosaka saskaņā ar šo pantu, ir:

a) darījuma vērtība vienādām precēm, [..]

b) darījuma vērtība līdzīgām precēm, [..]

c) vērtība, kas balstās uz vienas vienības cenu, par kādu vienādas vai līdzīgas ievestās preces tiek pārdotas Kopienā vislielākajā kopapjomā personām, kas nav saistītas ar pārdevēju;

d) izskaitļotā vērtība, [..]

31. pants

1. Ja ievestu preču muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 29. vai 30. pantu, to nosaka, pamatojoties uz Kopienā pieejamiem datiem, izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kas ietverti:

— Nolīgumā par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta piemērošanu,

— Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII pantā,

— šās nodaļas noteikumos.

2. Par pamatu muitas vērtības noteikšanai saskaņā ar 1. punktu nevar būt:

[..]

b) sistēma, kas paredz muitas vajadzībām pieņemt augstāko no divām alternatīvām vērtībām;

[..]

g) brīvi noteiktas vai fiktīvas vērtības."

8 Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp., turpmāk tekstā – "īstenošanas regula"), ietver 23. pielikumu ar nosaukumu "Skaidrojošās piezīmes par muitas vērtību". Šajā pielikumā minēto piezīmju 2. punktā, kas attiecas uz Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktu, ir noteikts:

"Novērtējuma paņēmieniem, kas izmantojami saskaņā ar [šī kodeksa] 31. panta 1. punktu, vajadzētu būt [šī kodeksa] 29. pantā un 30. panta 2. punktā noteiktajiem paņēmieniem, taču samērīga elastība šādu paņēmienu pielietošanā būtu atbilstoša 31. panta 1. punkta mērķiem un noteikumiem."

9 Šajā īstenošanas regulā Komisija paredzēja Kopienas Muitas kodeksa piemērošanas noteikumus. It īpaši minētās regulas 147. panta 1. punktā, atbilstoši redakcijai, kāda bija spēkā 1994. gada jūnijā, proti, brīdī, kad no Krievijas tika ievesta čuguna hematīta krava, sakarā ar ko tika uzsākta tiesvedība pamata lietā, ir noteikts:

"Piemērojot [Kopienas Muitas] kodeksa 29. pantu, faktu, ka preces, kuras ir pārdošanas darījuma priekšmets, deklarē laišanai brīvā apgrozībā, uzskata par adekvātu liecību, ka preces pārdotas izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju. Tādu liecību izmanto arī gadījumos, kad pirms vērtēšanas notikušas vairākas pārdošanas; tādos gadījumos, ievērojot 178.–181. pantu, par pamatu vērtēšanai var ņemt katru cenu, kas rodas pēc tādas pārdošanas."

10 Īstenošanas regulas 178.–181. pants attiecas uz datu un dokumentu, kas iesniedzami attiecībā uz muitas vērtību, deklarācijām. Ar Komisijas 1994. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 3254/94 par grozījumiem Regulā Nr. 2454/93 (OV L 346, 1. lpp.) īstenošanas regulā tika ieviests 181.a pants, kurā ir noteikts:

"1. Muitas dienestiem nav jānosaka ievedpreču muitas vērtība, pamatojoties uz darījumu vērtības noteikšanas metodi, ja saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru tās nav pārliecinātas, ņemot vērā pamatotas šaubas, vai deklarētā vērtība ir [Kopienas Muitas] kodeksa 29. pantā minētā samaksātā vai maksājamā kopsumma.

2. Ja muitas iestādēm radušās 1. punktā minētās šaubas, tās var lūgt papildu informāciju saskaņā ar 178. panta 4. punktu. Ja vēl ir šaubas, muitas dienestiem pirms galīga lēmuma pieņemšanas ir jāpaziņo attiecīgajai personai, pēc tās lūguma arī rakstiski, par šaubu pamatojumu un jāsniedz tai pieņemama iespēja atbildēt. Galīgais lēmums un tā pamatojums ir jāpaziņo rakstiski attiecīgajai personai."

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

11 1994. gada maijā *Carboni* no *Commercio Materie Prime CMP SpA* (turpmāk tekstā — "*CMP*"), kuras juridiskā adrese ir Dženovā (Itālija), iegādājās vienu kravu Krievijas izcelsmes čuguna hematīta, kuru *CMP* savukārt bija iegādājusies no *OME-DTECH Electronics LTD* (turpmāk tekstā – "*OME-DTECH*"), kuras juridiskā adrese ir Limasolā [*Limassol*] (Kipra). 1994. gada jūnijā *Carboni* muitas aģente *SPA MAT Srl* muitā, kas atrodas Molfetā [*Molfetta*] (Itālija), *Carboni* vārdā iesniedza deklarāciju par šīs kravas ievešanu, un tās vērtība tika noteikta, pamatojoties uz ECU 151 par vienu tonnu, un pēc muitas nodokļu samaksas 1994. gada 14. jūnijā šī krava šajā ostā tika atmuitota.

12 Ar 1994. gada 16. jūlija muitas apliecinājumu muitas iestādes ar muitas aģentes *SPA-MAT Srl* starpniecību paziņoja *Carboni*, ka maksājuma summa saskaņā ar Lēmumu Nr. 67/94 ir palielināma par antidempinga nodokli, kas ir vienāds ar starpību starp cenu ECU 149 par vienu tonnu un muitas vērtību, jo minētās iestādes apstrīdēja deklarētās vērtības patiesumu.

13 *Carboni* ar galvotāja *RAS* starpniecību attiecībā uz prasītā antidempinga maksājuma samaksu iesniedza bankas garantiju, bet vienlaikus pret Ministriju un *RAS* cēla arī prasību *Tribunale di Bari* (*Bari* tiesa), kurā apstrīdēja prasības veikt antidempinga maksājuma samaksu un no tās izrietošās nepieciešamības iesniegt garantiju pamatotību.

14 *Carboni* cita starpā apgalvoja, ka, tā kā *CMP* iesniegtajā faktūrrēķinā norādītā cena ECU 151 par vienu tonnu bija augstāka par minimālo ievešanas cenu (ECU 149 par vienu tonnu), nebija pamata iekasēt antidempinga maksājumu.

15 Ministrija apgalvoja, ka ievešanas deklarācijai bija pievienots nederīgs izcelsmes sertifikāts un ka *CMP* izsniegtajā *pro forma* rēķinā norādītā cena bija mazticama. Šajā sakarā tā atzīmēja, ka *OME DTECH* izsniegtajā rēķinā attiecībā uz iepriekš veikto pārdošanu bija norādīts, ka cena, par kādu minētā krava tika pārdota *CMP*, bija ECU 130,983 par vienu tonnu, kas līdz ar to bija zemāka par Lēmumā Nr. 67/94 norādīto minimālo ievešanas cenu.

16 *Tribunale di Bari* ar 2000. gada 30. septembra spriedumu noraidīja *Carboni* prasību, cita starpā pamatojoties uz vajadzību aizsargāt Eiropas tirgu, piemērojot antidempinga maksājumu attiecībā uz Kopienas tirgus dalībnieka pirmo pirkumu brīdī, kad tas ieved preci Eiropas Kopienā.

17 *Carboni* šo spriedumu pārsūdzēja *Corte d'appello di Bari* (Bari Apelācijas tiesa), kura šo apelāciju noraidīja kā nepamatotu. Šī tiesa uzskatīja, ka ar terminu "laišana brīvā apgrozībā" Kopienas Muitas kodeksa 201. panta izpratnē ir jāsaprot preces laišana brīvā apgrozībā Kopienas tirgū, no kā izriet, ka ir jāņem vērā tas, kādā veidā preci nopirka pirmais Kopienas tirgus dalībnieks. Pretējā gadījumā antidempinga noteikumi būtu viegli apejami.

18 *Carboni* par šo spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Corte Suprema di Cassazione* (Augstākā Kasācijas tiesa). Šajā sūdzībā *Carboni* apgalvoja, pirmkārt, ka laišana brīvā apgrozībā notiek tikai tajā brīdī, kad prece tiek ievesta Kopienas muitas teritorijā, un nevis brīdī, kad Kopienas subjekts to vienkārši iegādājas valstī, kas nav Kopienas dalībvalsts. Antidempinga maksājuma mērķis nav sodīt ražotājvalsti, aizliedzot tai eksportēt preci par noteiktu cenu, bet gan novērst gadījumus, kad Kopienas tirgū tiek ievestas preces, kas tiek pārdotas par tādu cenu, kas ir zem to pašizmaksas, tādējādi radot negatīvu ietekmi uz konkurenci.

19 Tāpat *Carboni* atsaucas uz Lēmuma Nr. 1751/94 1. panta 2. punktu un Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta pirmās daļas ievaddaļu, kurā ir noteikts, ka "ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta". *Carboni* no tā secināja, ka, tā kā netika izteiktas nekādas iebildes attiecībā uz *CMP* izdotā rēķina par preču iegādi patiesumu, nav nozīmes tam, kādu summu *CMP* samaksāja, jo divu pārdošanas cenu starpību pamato dažādi faktori, proti, samaksa par starpniecības pakalpojumiem, transporta izdevumi un riska uzņemšanās.

20 Ministrija uzskata, ka antidempinga tiesiskā regulējuma *ratio legis* liek secināt, ka kaitējums Kopienas tirgum var rasties ne tikai faktiski ievedot Kopienas muitas teritorijā preci, kuras cena ir zem tās pašizmaksas, bet arī gadījumā, kad Kopienas tirgus dalībnieks iegādājas minētās preces par zemāku cenu nekā citi Kopienas tirgus dalībnieki.

21 *Corte Suprema di Cassazione* apšauba, vai muitas iestādes par antidempinga maksājuma piemērošanas pamatu var izvēlēties vērtību, kas atbilst cenai, par kādu preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, citiem vārdiem, vai noteicošais ir tas brīdis, kurā ir notikusi pārdošana, lai izvestu preces uz Kopienas muitas teritoriju neatkarīgi no preču uzrādīšanas muitā.

22 Pēc *Corte Suprema di Cassazione* domām, ir jānosaka, vai tirgus dalībnieka tiesībām muitas vērtības noteikšanas nolūkos izvēlēties to cenu, kas par attiecīgajām precēm samaksāta tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ir pielīdzināmas līdzīgas muitas administrācijas pilnvaras.

23 Konstatējusi, ka Tiesa vēl nav izskatījusi pamata lietā izvirzīto tiesību jautājumu, *Corte Suprema di Cassazione* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai, atbilstoši Kopienas muitas tiesību principiem un piemērojot tādu antidempinga maksājumu, kāds noteikts Lēmumā Nr. 67/94 [..], muitas iestāde var atsaukties uz cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas, un pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja pircējs ir Kopienas subjekts vai, neatkarīgi no tā, ja pārdošana ir notikusi, lai veiktu ievešanu Kopienā?"

Par prejudiciālo jautājumu

24 Ar uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa pēc būtības prasa, vai, lai piemērotu ar Lēmumu Nr. 67/94 noteikto antidempinga maksājumu, atbilstošie Kopienas muitas tiesību aktos paredzētie noteikumi ļauj muitas iestādēm noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, par kādu vienas un tās pašas preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija.

25 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jānoskaidro, vai muitas iestādes, piemērojot ar minēto lēmumu noteikto antidempinga maksājumu, var vispārīgā veidā atsaukties cenu, par kādu vienas un tās pašas preces tika pārdotas iepriekš, pat ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam. Nolie-

dzošas atbildes gadījumā turpinājumā ir jāpārbauda, vai muitas iestādes tā var rīkoties vismaz atsevišķos gadījumos, kad tās apšauba muitas deklarācijā norādītās cenas patiesumu.

Par muitas iestāžu tiesībām, piemērojot ar Lēmumu Nr. 67/94 noteikto antidempinga maksājumu, atsaukties uz agrāk notikušu pārdošanu gadījumā, ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam

26 Lai atbildētu uz jautājumu par to, vai muitas iestādes, piemērojot ar Lēmumu Nr. 67/94 noteikto antidempinga maksājumu, var atsaukties uz cenu, par kādu attiecīgās preces tika pārdotas iepriekš, pat ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam, ir jāinterpretē jēdziens "deklarētā muitas vērtība" Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punkta izpratnē.

27 Vispirms ir jāatzīmē, ka jēdziens "[..] muitas vērtība" atbilst ievesto preču vērtībai, kā tas ir norādīts tiesību aktos muitas jomā (pēc analoģijas skat. 1997. gada 29. maija spriedumu lietā C-93/96 *ICT*, *Recueil*, I-2881. lpp., 14. punkts). Ņemot vērā laiku, kad radās fakti pamata lietā, ir jāatsaucas uz Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punktu, kurā šis jēdziens ir definēts kā "darījuma vērtīb[a], tas ir, cen[a], kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju", kas vajadzības gadījumā ir precizēta saskaņā ar atbilstošajiem Kopienas Muitas kodeksa noteikumiem.

28 Minētajā 29. panta 1. punktā ir precizēts, ka muitas vērtība attiecas tikai uz precēm, kas tiek "pārdo[tas] t[o] izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju ". No tā izriet, ka

preču pārdošanas brīdī ir jāvienojas par to, ka attiecīgās trešās valsts izcelsmes preces tiks transportētas uz Kopienas muitas teritoriju (pēc analoģijas saistībā ar Padomes 1980. gada 28. maija Regulas (EEK) Nr. 1224/80 par preču muitas vērtību (OV L 134, 1. lpp.) 3. panta 1. punktu, kas pēc būtības ir Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punktam līdzīgs noteikums, skat. 1990. gada 6. jūnija spriedumu lietā C-11/89 *Unifert*, *Recueil*, I-2275. lpp., 11. punkts).

29 Atbilstoši īstenošanas regulas 147. panta 1. punkta pirmajam teikumam faktu, ka preces, kuras ir pārdošanas darījuma priekšmets, deklarē laišanai brīvā apgrozībā, uzskata par adekvātu liecību tam, ka minētais nosacījums ir izpildīts. Minētā 147. panta 1. punkta otrajā teikumā atbilstoši redakcijai, kāda bija spēkā pamata lietas faktu rašanās brīdī, ir precizēts, ka tādu liecību izmanto arī gadījumos, kad pirms vērtēšanas notikušas vairākas pārdošanas.

30 Tādējādi gadījumā, kad ir notikušas vairākas pārdošanas, cenas attiecībā uz pārdošanām, kas tika veiktas pēc preču eksporta, bet pirms šo preču laišanas brīvā apgrozībā Kopienā, var tikt ņemtas vērā, lai noteiktu "darījuma vērtību" Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punkta izpratnē (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Unifert*, 13. punkts).

31 No iepriekš minētā izriet, ka gadījumā, kad ir notikušas vairākas preču pārdošanas, lai šīs preces ievestu Kopienas muitas teritorijā, importētājs no cenām, par kādām tika panākta vienošanās katrā no šīm pārdošanām, var izvēlēties cenu, pamatojoties uz kuru noteikt attiecīgo preču muitas vērtību ar nosacījumu, ka viņš attiecībā uz izvēlēto cenu muitas iestādēm var iesniegt visus vajadzīgos datus un dokumentus (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Unifert*, 16. un 21. punkts).

32 Tāpat, pamatojoties uz šiem jēdziena "[..] muitas vērtība", kas attiecas uz tiesisko regulējumu muitas jomā un tādējādi dod importētājam iepriekšējā punktā minētās izvēles tiesības, nozīmes precizējumiem, ir jānosaka arī vārda "deklarētā" nozīme šajā jēdzienā, lai varētu atbildēt uz *Corte Suprema di Cassazione* jautājumu par to, vai arī muitas administrācijai pastāv izvēles brīvība un tā var atsaukties uz agrāk notikušas pārdošanas cenu, lai uz tās pamata piemērotu antidempinga maksājumu.

33 Ar vārda "deklarētā" ietveršanu Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punktā tiek uzsvērts, ka pamats antidempinga maksājuma piemērošanai ir nevis muitas vērtība kā tāda, bet gan importētāja deklarētā muitas vērtība. No minētās normas tādējādi izriet, ka cenas, par kādām preces tika pārdotas līdz tai pārdošanas reizei, kuras cenu importētājs norādīja, sagatavojot muitas deklarāciju, nevar tikt ņemtas vērā, piemērojot antidempinga maksājumu. Tādējādi šķiet, ka pats Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punkta formulējums nepieļauj iespēju muitas iestādēm atsaukties uz pirmās pārdošanas cenu kā pamatu muitas vērtības aprēķināšanai, lai noteiktu antidempinga maksājumu.

34 Tomēr Itālijas valdība apgalvo, ka pamata lietā muitas iestādes varēja noteikt muitas nodokli, pamatojoties uz pārdošanu, kurā *OME-DTEC* pārdeva *CMP* pārstrādes čuguna hematītu, jo *CMP* bija Kopienas tirgus dalībnieks. Savukārt Komisija, kaut arī atzīst, ka Lēmuma Nr. 67/94 formulējums neparedz iespēju aprēķināt mainīgo maksājumu citādi, kā vien pamatojoties uz muitas deklarācijā minētā pēdējā darījuma cenu, atzīmē, ka antidempinga pasākuma, kurš ir pamatots ar minimālās ievešanas cenas noteikšanu, mērķis var tikt viegli apiets un ka pastāv "zināma spriedze" attiecībā uz cenas, kas ir norādīta pēdējā pārdošanā, izmantošanu, pirmkārt, muitas tiesību mērķiem un, otrkārt, mainīgo antidempinga maksājumu noteikšanai uz minimālās ievešanas cenas pamata.

35 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punkta formulējumā ir skaidri un nepārprotami paredzēts, ka atskaites punkts, piemērojot antidempinga maksājumu, ir deklarētā muitas vērtība. Līdz ar to vispirms ir jānoskaidro, vai Itālijas valdības un Komisijas izvirzītie argumenti ir pamatoti, un vai attiecīgā gadījumā tie var apšaubīt Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punkta formulējumā paredzēto rezultātu.

36 Attiecībā, pirmkārt, uz Itālijas valdības argumentu par Lēmuma Nr. 1751/94, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu, 1. panta 2. punkta formulējumu, jāuzskata, ka tajā minētā jēdziena "atzītā muitas vērtība" mērķis ir nepārprotami parādīt, ka deklarācijas iesniedzēja norādītā cena kā tāda, piemērojot antidempinga maksājumu, nav saistoša.

37 Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā ir paredzēts, ka muitas vērtība, tas ir, darījuma vērtība, vajadzības gadījumā tiek precizēta saskaņā ar šī kodeksa 32. un 33. pantu. Turklāt, kā izriet, piemēram, no minētā kodeksa 29. panta 1. punkta d) apakšpunkta un šī paša panta 2. punkta, muitas iestādes ir tiesīgas izvērtēt deklarācijas iesniedzēja norādīto cenu un vajadzības gadījumā atteikties to ņemt vērā. Tādējādi Lēmuma Nr. 1751/94 1. panta 2. pantā nav minēts nekas tāds, kas varētu apšaubīt Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punkta formulējumā paredzēto rezultātu.

38 Otrkārt, Itālijas valdība apgalvo, ka ir jāņem vērā antidempinga noteikumu mērķis un šajā nolūkā visas stadijas vairāku pārdošanu gadījumā, izvairoties no pārāk formālas pieejas. Vairāku pārdošanu gadījumā, kuru rezultātā prece tiek laista brīvā apgrozībā,

šīs dažādās pārdošanas, lai ievestu preci Kopienas muitas teritorijā, ir uzskatāmas par iepriekšējām šīs ievešanas stadijām, kā rezultātā, piemērojot antidempinga maksājumu, muitas vērtības noteikšanai ir jāņem vērā tas brīdis, kad Kopienas tirgus dalībnieks pirmo reizi ieguva preci, proti, brīdis, kad šī prece nonāca "Kopienas apritē".

39 Kā pamatoti atzīmēja ģenerāladvokāts šīs lietas secinājumu 56.–58. punktā, no pamatlēmuma 1. panta un 2. panta 1. punkta izriet, ka antidempinga noteikumu mērķis ir nodrošināt aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu un ka antidempinga maksājums var tikt piemērots visām precēm par dempinga cenām, kuru laišana brīvā apgrozībā Kopienā var radīt kaitējumu.

40 Saskaņā ar šiem noteikumiem antidempinga pasākuma piemērošana līdz ar to nozīmē, ka Kopienas tirgū tiek laistas apgrozībā tādas preces, kas rada kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei. Tiesību akti antidempinga jomā neattiecas uz preču pārdošanu kā tādu, kāda ir, piemēram, pārstrādes čuguna hematīta pirmā pārdošana, *CMP* to iegādājoties no *OME-DTECH*, pamata lietā, ciktāl šīs preces netiek faktiski izvestas uz Kopienas muitas teritoriju, ne arī laistas brīvā apgrozībā Kopienā. Antidempina maksājumu mērķis faktiski ir samazināt dempinga starpību, ko rada starpība starp cenu, par kādu prece tiek izvesta uz Kopienu, un preces parasto vērtību, un tādējādi novērst negatīvās sekas, kādas var radīt šādu preču ievešana Kopienā. Kā izriet no Lēmuma Nr. 67/94 sešdesmit ceturtā un sešdesmit septītā apsvēruma, tad pārstrādes čuguna hematīta gadījumā minimālā cena ECU 149 par vienu tonnu atbilst tādam cenas līmenim, kādā šāda importēšana vairs nerada būtisku kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei.

41 Tādējādi antidempinga noteikumu mērķis principā neprasa piemērot antidempinga maksājumu, kāds tika noteikts, pamatojoties uz agrāk notikušas attiecīgo preču pārdošanas cenu, ja samaksātā cena vai cena, kāda jāmaksā deklarācijas iesniedzējam, ir vienāda vai augstāka par antidempinga pasākumā paredzēto minimālo cenu.

42 Tomēr Itālijas valdība turpinājumā apgalvo, ka no Lēmuma Nr. 67/94 mērķa izriet, ka vairāku pārdošanu gadījumā ar mērķi ievest preces Kopienas teritorijā, kā rezultātā tās tiks laistas brīvā apgrozībā, noteicošais brīdis antidempinga maksājuma piemērošanai ir tas, kad Kopienas tirgus dalībnieks preci iegādājas pirmo reizi. Kopienas tirgum tiek radīts kaitējums ne tikai tāpēc, ka Kopienas muitas teritorijā tiek faktiski ievestas preces, kuru cena ir zem to pašizmaksas, bet arī tāpēc, ka Kopienas tirgus dalībnieks minētās preces iegūst par zemāku cenu nekā citi Kopienas tirgus dalībnieki.

43 Šāds arguments nozīmē, ka Lēmuma Nr. 67/94 mērķis vairāku pārdošanu gadījumā var tikt apiets, pat ja, kā tas ir pamata lietā, cena, par kādu preces tiek pārdotas pēdējā pārdošanas reizē, kurā tās tiek laistas brīvā apgrozībā, ir augstāka par minimālo ievešanas cenu.

44 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka, tas vien, ka Kopienas tirgus dalībnieks var iegūt preces par zemāku cenu nekā citi Kopienas tirgus dalībnieki, neapdraud Lēmuma Nr. 67/94 mērķi. Šis mērķis ir nevis atņemt importētājiem iespēju gūt peļņu, bet, kā izriet no šī lēmuma sešdesmit ceturtā apsvēruma, izvairīties no būtiska kaitējuma nodarīšanas Kopienas ražošanas nozarei, proti, ražotājiem.

45 Visbeidzot, treškārt, Itālijas valdība, kuru atbalsta Komisija, apgalvo, ka Lēmumā Nr. 67/94 paredzētais mainīgais antidempinga maksājums var tikt viegli apiets, it īpaši piemērojot cenas izlīdzināšanu ar citām precēm vai deklarējot mākslīgi paaugstinātu cenu.

46 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatlēmuma 13. panta 2. punktu, veicot pasākumus, ar kuriem tiek piemērots antidempinga maksājums, it īpaši ir jānorāda piemērotā maksājuma summa un veids, kā arī cita noteikta informācija. No šīs normas izriet, ka iestādes savas rīcības brīvības ietvaros var izvēlēties starp dažāda veida maksājumiem (skat. 1990. gada 11. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-305/86 un C-160/87 *Neotype Techmashexport*/Komisija un Padome, *Recueil*, I-2945. lpp., 58. punkts). Līdz ar to Lēmumā Nr. 67/94 paredzēto valstu izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta gadījumā Komisija varēja piemērot īpašu maksājumu, pastāvot iespējai papildus tam piemērot arī mainīgo maksājumu, no kura nevarētu tik viegli izvairīties (attiecībā uz Padomes 1992. gada 23. oktobra Regulu (EEK) Nr. 3068/92, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu par Baltkrievijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes kālija hlorīda importu (OV L 308, 41. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1994. gada 21. marta Regulu (EK) Nr. 643/94 (OV L 80, 1. lpp.), skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. septembra spriedumu lietā T-87/98 *International Potash Company*/Padome, *Recueil*, II-3179. lpp., 43.–48. punkts). Tomēr, kā ir norādīts Lēmuma Nr. 67/94 sešdesmit sestajā apsvērumā, Komisija, izmantojot savu rīcības brīvību, nolēma, ka šajā lēmumā paredzētajā gadījumā "minimālās cenas ieviešana ir vispiemērotākais pasākums, lai sasniegtu" minētajā lēmumā paredzētos mērķus.

47 Ņemot vērā to, ka mainīgais maksājums var tikt viegli apiets un ka no šādas prakses var izvairīties, ieviešot īpašu maksājumu vai kombinējot mainīgo un īpašo maksājumu, tas vien, ka Komisija ar Lēmumu Nr. 67/94 tomēr nolēma piemērot mainīgo maksājumu, nevar pamatot importētājiem nelabvēlīgu vispārēju aizliegumu noteikt

antidempinga maksājumu uz deklarētās muitas vērtības pamata, kā tas ir paredzēts šajā lēmumā.

48 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Itālijas valdības un Komisijas izvirzītie argumenti neļauj apšaubīt Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punkta formulējumā skaidri un nepārprotami paredzēto rezultātu (pēc analoģijas skat. 2005. gada 8. decembra spriedumu lietā C-220/03 *BCE*/Vācija, Krājums, I-10595. lpp., 31. punkts).

49 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka saskaņā ar Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punktu muitas iestādes, piemērojot šajā lēmumā paredzēto antidempinga maksājumu, nevar noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, par kādu attiecīgās preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam.

Par muitas iestāžu tiesībām, piemērojot Lēmumā Nr. 67/94 paredzēto antidempinga maksājumu, atsaukties uz agrāk notikušo pārdošanas darījumu gadījumā, ja tās apšauba muitas deklarācijā norādītās cenas patiesumu

50 Lai noteiktu, vai muitas iestādes, piemērojot antidempinga maksājumu saskaņā ar Lēmumu Nr. 67/94, var atsaukties uz cenu, par kādu vienas un tās pašas preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja tās apšauba šajā deklarācijā norādītās cenas patiesumu, ir jāizvērtē īstenošanas regulas atbilstošie noteikumi un Kopienas Muitas kodeksa 29.–31. pants, ņemot vērā mainīgā antidempinga maksājuma īpatnības.

51 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 3. punktu, piemērojami ir spēkā esošie noteikumi par muitas nodokļiem.

52 Šajā kontekstā ir jāuzsver, ka īstenošanas regulas 181.a pantā, kas tika ieviests ar Regulu Nr. 3254/94, ir paredzēts, ka, ja muitas iestādēm ir pamats apšaubīt, vai deklarētā vērtība atbilst visai samaksātajai summai vai summai, kāda jāmaksā, tām nav pienākuma noteikt muitas vērtību saskaņā ar darījuma vērtības metodi un tās var atteikties ņemt vērā deklarēto cenu, ja šādas šaubas pastāv arī pēc papildu informācijas vai dokumentu pieprasīšanas un pēc tam, kad tās attiecīgajai personai ir devušas saprātīgu iespēju izteikt savu viedokli par pamatiem, uz kuriem minētās šaubas ir balstītas.

53 Kaut arī šī īstenošanas regulas norma vēl nebija spēkā brīdī, kad tika deklarētas preces pamata lietā, tā, pēc Komisijas domām, kodificē tādu pašreizējo muitas praksi starptautiskā un Kopienas mērogā, kāda bija spēkā pamata faktu rašanās brīdī. Turklāt Kopienas Muitas kodeksa 29. panta 2. punkta a) apakšpunktā tādas pašas procesuālās prasības ir paredzētas arī gadījumiem, kad muitas iestādēm ir pamats uzskatīt, ka attiecības starp pircēju un pārdevēju ir ietekmējušas cenu. Līdz ar to ir jāsecina, ka šīs procesuālās prasības ir raksturīgas vērtēšanas sistēmai.

54 Atsaucoties uz īstenošanas regulas 181.a pantu, kā arī minēto muitas praksi, Komisija uzskata, ka Itālijas muitas iestādes bija tiesīgas ņemt vērā cenu, kāda bija norādīta tajā pārdošanas reizē, kura notika pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika deklarēta muitas vērtība.

55 Jāatzīmē, ka īstenošanas regulas 181.a paredz tikai to, ka muitas iestādēm "nav jānosaka [..] muitas vērtība, pamatojoties uz darījumu vērtības noteikšanas metodi [..]", neprecizējot, ar kādu citu vērtību šādā gadījumā ir jāaizstāj darījuma vērtība.

56 Kopienas Muitas kodeksa 30. un 31. pantā, kas Lēmumā Nr. 67/94 paredzētajam antidempinga maksājumam ir piemērojami saskaņā ar šī lēmuma 1. panta 3. punktu, ir paredzēts, ka, ja importēto preču muitas vērtību nevar noteikt, piemērojot minētā kodeksa 29. pantu, tā ir jānosaka, piemērojot, pirmkārt, minēto 30. pantu un, otrkārt, minēto 31. pantu.

57 Tādējādi rodas jautājums, vai gadījumā, ja šī sprieduma 52. punktā paredzētās pārbaudes laikā nav iespējams noteikt darījuma patieso vērtību, tas ir, faktiski samaksāto cenu vai cenu, kāda jāmaksā tā darījuma ietvaros, attiecībā uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, muitas iestādes saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 30. un 31. pantu var ņemt vērā cenu, par kādu preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija.

58 Attiecībā, pirmkārt, uz Kopienas Muitas kodeksa 30. pantu jāatgādina, ka šī panta mērķis pēc būtības ir noteikt muitas vērtību saskaņā ar cenu, kāda parasti tiek prasīta par attiecīgo preci. Tomēr dempinga gadījumam raksturīga ir preces laišana Kopienas tirgū par cenu, kas ir zemāka par šajā tirgū prasīto cenu. Turklāt mainīgā antidempinga maksājuma īpatnība ir tāda, ka tas tiek aprēķināts, ņemot vērā starpību starp minimālo ievešanas cenu un cenu, par kādu faktiski tika panākta vienošanās iegādāties attiecīgo preci. Līdz ar to muitas vērtība, kas tiek noteikta saskaņā ar minēto 30. pantu un atsaucoties uz faktiski maksājamo cenu vai cenu, kāda ir jāmaksā, nevar tikt izmantota, piemērojot mainīgo antidempinga maksājumu.

59 Otrkārt, Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, ja pastāv tajā precizētie nosacījumi, tad muitas vērtību nosaka, pamatojoties uz Kopienā pieejamiem datiem un izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kas paredzēti starptautiskos līgumos un šajā pantā uzskaitītajos noteikumos.

60 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka ar muitas novērtējumu saistītais Kopienas regulējums ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienotu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu (iepriekš minētais spriedums lietā *Unifert*, 35. punkts; 2000. gada 19. oktobra spriedums lietā C-15/99 *Sommer*, *Recueil*, I-8989. lpp., 25. punkts, un 2006. gada 16. novembra spriedums lietā C-306/04 *Compaq Computer International Corporation*, Krājums, I-10991. lpp., 30. punkts), un ka šāds mērķis atbilst tirdzniecības prakses prasībām (1991. gada 25. jūlija spriedums lietā C-299/90 *Hepp*, *Recueil*, I-4301. lpp., 13. punkts). Saskaņā ar īstenošanas regulas 23. pielikumā minēto skaidrojošo piezīmju par muitas vērtību 2. punktu, kas attiecas uz Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktu, novērtējuma paņēmieniem, kas izmantojami saskaņā ar 31. panta 1. punktu, vajadzētu būt 29. pantā un 30. panta 2. punktā noteiktajiem paņēmieniem, taču "samērīga elastība" šādu paņēmienu lietošanā būtu atbilstoša 31. panta 1. punkta mērķiem un noteikumiem.

61 Ņemot vērā vajadzību noteikt muitas vērtību, lai piemērotu mainīgo antidempinga maksājumu un minēto skaidrojošo piezīmju 2. punktā paredzēto "samērīgo elastību", jāatzīst, ka cenu, par kādu preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, var uzskatīt par Kopienā pieejamiem datiem, kādus saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktu var ņemt par pamatu muitas vērtības noteikšanai. Ņemot vērā šī sprieduma 58. punktā izklāstītās mainīgā antidempinga maksājuma īpatnības, atsaukšanās uz šo cenu ir uzskatāma par līdzekli, lai noteiktu minēto vērtību, kas ir

gan "saprātīga" minētā 31. panta 1. punkta izpratnē, gan arī atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kas paredzēti starptautiskos līgumos un šajā pašā 31. panta 1. punktā uzskaitītajos noteikumos.

62 Tomēr saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 2. punkta b) apakšpunktu muitas vērtība, kas tika noteikta, piemērojot šī panta 1. punktu, nevar tikt pamatota ar sistēmu, kas muitas nolūkos paredz apstiprināt augstāko no divām iespējamām vērtībām. Būdama piemērota mainīgā antidempinga maksājuma piemērošanas gadījumam, šī norma izslēdz sistēmu, kas paredz zemākās vērtības apstiprināšanu. Turklāt saskaņā ar minētā kodeksa 31. panta 2. punkta g) apakšpunktu nav pieļaujams, ka muitas vērtība tiek pamatota ar patvaļīgām vai fiktīvām vērtībām.

63 Līdz ar to ir jāprecizē, ka, lai noteiktu mainīgo antidempinga maksājumu, ir jāizmanto tāda muitas vērtība, kas atbilst cenai, par kādu tika panākta vienošanās tajā visnesenākajā pārdošanas reizē, kura notika pirms tās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, kuras patiesumu muitas iestādēm nav objektīva iemesla apšaubīt.

64 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka saskaņā ar Lēmuma Nr. 67/94 1. panta 2. punktu muitas iestādes, piemērojot minētajā lēmumā paredzēto antidempinga maksājumu, nevar noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, kāda attiecīgajām precēm tika noteikta tajā pārdošanas reizē, kura notika pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam. Ja muitas iestādēm ir pamatotas šaubas par deklarētās vērtības patiesumu un šādas šaubas pastāv arī pēc papildu informācijas pieprasīšanas un pēc tam, kad tās attiecīgajai personai ir devušas saprātīgu iespēju izteikt viedokli par pamatiem, uz kuriem minētās šaubas ir balstītas, nepastāvot iespējai noteikt cenu, kāda faktiski tika samaksāta vai ir jāmaksā, šīs iestādes, piemērojot Lēmumā Nr. 67/94

paredzēto antidempinga maksājumu, saskaņā ar Kopienas Muitas kodeksa 31. pantu muitas vērtību var aprēķināt, atsaucoties uz cenu, par kādu tika panākta vienošanās pārdot attiecīgās preces tajā visnesenākajā pārdošanas reizē, kura notika pirms tās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, kuras patiesumu muitas iestādēm nav objektīva iemesla apšaubīt.

Par tiesāšanās izdevumiem

65 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Saskaņā ar Komisijas 1994. gada 12. janvāra Lēmuma Nr. 67/94/EOTK, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu Brazīlijas, Polijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes pārstrādes čuguna hematīta importam Kopienā, 1. panta 2. punktu muitas iestādes, piemērojot minētajā lēmumā paredzēto antidempinga maksājumu, nevar noteikt muitas vērtību, pamatojoties uz cenu, par kādu attiecīgās preces tika pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura ir notikusi pirms pēdējās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, ja deklarētā cena atbilst faktiski samaksātajai cenai vai cenai, kāda jāmaksā importētājam.

Gadījumā, ja muitas iestādēm ir pamatotas šaubas par deklarētās vērtības patiesumu un šādas šaubas pastāv arī pēc papildu informācijas pieprasīšanas un pēc tam, kad tās attiecīgajai personai ir devušas saprātīgu iespēju izteikt viedokli par pamatiem, uz kuriem minētās šaubas ir balstītas, nepastāvot iespējai noteikt cenu, kāda faktiski tika samaksāta vai ir jāmaksā, šīs iestādes, piemērojot Lēmumā Nr. 67/94 paredzēto antidempinga maksājumu, saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 31. pantu, muitas vērtību var aprēķināt, atsaucoties uz cenu, par kādu tika panākta vienošanās pārdot attiecīgās preces tajā visnesenākajā pārdošanas reizē, kura notika pirms tās pārdošanas, pamatojoties uz kuru tika sagatavota muitas deklarācija, kuras patiesumu muitas iestādēm nav objektīva iemesla apšaubīt.

[Paraksti]